Dodatek do „Biuletynu Kowieńskiego“

BIULETYN BAŁTYCKI

WILBI

Nr. Wilno, dnia 2 maja 1934 r. 186.

T r e ś ć n u m e r u:

ŁOTWA:

ESTONJA.

--§--

ŁOTWA:1.S p r a w a g w a r a n c j i b e z p i e c z e ń s t w a p a ń s t w b a ł t y c k i c h ."Brihva Zeme" Nr.93 /V.1934/:Z deklaracji rządu niemieckiego w sprawie gwarancji bezpieczeństwa państw bałtyckich wynika, iż Niemcy są zdania, iż forma, w jakiej Sowiety prowadziły w tej sprawie rokowania, jest niesłuszna. Propozycja sowiecka, złożona na ręce rządu niemieckiego bez wiedzy zainteresowanych w tej sprawie państw bałtyckich, jest całkiem nieoczekiwana i nie może być dla państw bałtyckich miła i do przyjęcia. Państwa bałtyckie są państwami suwerennemi, współżyjącemi pokojowo i zgodnie ze wszystkiemi państwami. Dlatego też państwa bałtyckie mogą żądać, by inne państwa, mówiąc o sprawach bałtyckich, przynajmniej się z państwami bałtyckiemi porozumiały.

2. "P e h d e j a B r i h d i" w s p r a w i e p o l s k o - s o w i e c k i e g o p a k t u o n i e a g r e s j i ."Pehdeja Brihdi" Nr.85 /V.1934/:Jak podawała prasa zagraniczna, Sowiety i Polska nie prolongowały paktu o nieagresji ze względu na to, że jeszcze się nie porozumiały w sprawach wojskowych i zbrojeniowych. W rzeczywistości rzecz miała się inaczej. Polska mianowicie usiłuje obecnie obejść punkt paktu o nieagresji pomiędzy Sowietami a Litwą, traktujący o tem, iż Wileńszczyzna powinna należeć do Litwy. Litwa prolongowała swój pakt o nieagresji z Rosją nader korzystny dla siebie do 1945 r. Litwa w 1926 r. podpisała z Sowietami pakt o nieagresji wraz ze wszystkiemi aneksami, wśród których najważniejsze miejsce zajmuje list komisarza spraw zagr.Cziczerina z 1926 r, w którym to liście powiada się, iż Sowiety uznają naturalne terytorjum litewskie, zaś nie uznają granic, narzuconych Narodowi Litewskiemu wbrew jego woli.-

3."L a t v i s" o m e m o r j a l e l i t e w s k i m w s p r a w i e w s p ó ł p r a c y p a ń s t w b a ł t y c k i c h ."Latvis" z 29 kwietnia /V.1934/ zamieszcza następujący artykuł polityka łotewskiego Arwida Berga: Negatywne stanowisko niemieckie w sprawie zagwarantowania niepodległości państw bałtyckich wywołuje nad Bałtykiem niepokój. Litwa zrozumiała, że takie stanowisko niemieckie wiąże się z niemieckim poglądem na kwestję kłajpedzką, którą Niemcy uważają za nierozstrzygniętą. Tem się tłumaczy memorjał litewski, w którym Litwa komunikuje Łotwie i Estonji, iż nie widzi przeszkód we współpracy z temi państwami.

W związku z tem posunięciem litewskiem, którego nie można inaczej tłumaczyć, jak wołaniem o pomoc, łatwo mogą się nasunąć bardzo gorzkie słowa co do dotychczasowej polityki litewskiej w stosunku do państw bałtyckich. Jednak w polityce niema miejsca ani na obrażone uczucia, ani też na romantykę. Niepodległość Litwy związana jest z interesami innych państw bałtyckich i tylko z tego punktu należy całkiem zimno rozważyć, w jaki sposób i w jakim stopniu Łotwa i Estonja mogą Litwie pomóc. Kwestję utrudnia okoliczność, że Litwa czyni kroki w kierunku zbliżenia dopiero w czasie, kiedy grozi jej bezpośrednie niebezpieczeństwo. Stawia to Litwę w sytuacji nie jako uczestnika o równych prawach, lecz w sytuacji w której powinni Litwie dopomóc inni uczestnicy, znajdujący się sami w lepszem położeniu. W takiej chwili każdemu rządowi będzie bardzo trudno wdawać się w stosunki dalekoidące. Nie ulega wątpliwości, że również samej Litwie byłoby o wiele korzystniej, gdyby pomyślała ona w swoim czasie o komplikacjach, jakie obecnie przeżywa i jakie całkiem nietrudno było przewidzieć.

Na memorjał litewski zarówno prasa łotewska, jak też estońska odpowiedziała romantycznemi oklepanemi frazesami, że ręka wyciągnięta przez Litwę nie będzie odtrącona. Dobre to, lecz nie jest to jeszcze wszystko. Chwila obecna nie jest taka, by można się było zadowolnić ogólnemi frazesami i wyrażaniem przyjaźni.Z Litwą winne być prowadzone konkretne rokowania w konkretnych sprawach. Sprawy te muszą być jasne, by Litwa wiedziała czego się może spodziewać i jak daleko państwa bałtyckie mogą pójść. Tylko taka może być prawdziwa pomoc.

Dyplomacja łotewska ma obecnie do rozstrzygnięcia bardzo odpowiedzialne, lecz równocześnie wdzięczne bodaj zadanie.

4."S o c j a l d e m o k r a t s" o p o l i t y c e n i e m i e c k i e j w s t o s u n k u d o p a ń s t w b a ł t y c k i c h ."Socjaodemokrats" Nr.94 /V.1934/:Prasa niemiecka twierdzi, iż państwa bałtyckie winne być Niemcom wdzięczne, gdyż jedynie dzięki niemieckiej przewadze w początkach wielkiej wojny zostały państwa bałtyckie ocalone przed bolszewikami. Głosy te świadczą, iż pogląd hitlerowskich Niemiec na państwa bałtyckie jest akurat ten sam, co w 1919 r., kiedy to nad Bałtykiem gospodarzył generał von der Golc ze swem wojskiem. Jasną jest przeto i zrozumiałą rzeczą, dlaczego Niemcy odmówiły podpisania paktu, gwarantującego niezawisłość państw bałtyckich.-

5."J a u n a k a s Z i n a s" w s p r a w i e h a n d l u ł o t e w s k o - l i t e w s k i e g o ."Jaunakas Zinas" Nr.86./V. 1934/:W latach 1921-1933 importowano z Litwy do Łotwy towarów na sumę 91.613.000 łatów. Natomiast z Łotwy do Litwy importowano w tym czasie towarów zaledwie na sumę 58.335.000 łatów. Tak więc w ciągu trzynastu lat Litwa importowała do Łotwy swych towarów na sumę o 33 milj.łatów większą, niż eksportowała z Łotwy. Mimo tak wielkiego biernego bilansu handlowego, ani w prasie litewskiej, ani też w społeczeństwie nie wyrażano oburzenia czy wyrzutów. Gdy jednak w ostatnich trzech latach bilans handlowy łotewsko-litewski zaczął wykazywać tendencję do wyrównania, natychmiast prasa litewska zabrała głos, żądając rewizji traktatu handlowego. Prasa litewska nie zważała na to, że w ciągu 13-tu lat Litwa otrzymała od Łotwy waluty o 33 milj. łatów więcej, niż Łotwa od Litwy. Litwa wypowiedziała traktat handlowy. Dodać ponadto trzeba, że Łotwa importowała z Litwy konie i inne produkty rolne, podczas, gdy eksportowała do Litwy fabrykaty, przyczem surowce musiała nabywać zagranicą. Pozatem w Łotwie pracuje kilkanaście tysięcy robotników

litewskich. W poprzednim traktacie handlowym było przewidziane anulowanie wiz, co Łotwa wykonywała, zaś Litwa nie. Z tego powodu Łotwa miała straty.

Z powyższego jasno wynika, że Litwa na handlu z Łotwą sporo zarobiła. W związku z tem w nowym traktacie handlowym straty, wyrządzone Łotwie winne być wyrównane. Jednak nawet w nowym traktacie wyrównania nie widać. Z danych statystycznych wynika, że w ciągu stycznia 1934 r. Litwa importowała do Łotwy towarów na sumę 310 tys.łatów, zaś Łotwa do Litwy tylko za 93 tys. In. słowy bilans handlowy, jeżeli chodzi o Łotwę, nietylko się nie poprawił, lecz jeszcze się pogorszył. Niepodobna było zresztą oczekiwać innych rezultatów. Już przy zawieraniu traktatów wskazywano na to, że rolnicy łotewscy ponosić będą wielką stratę spowodu pogranicznego handlu taniemi produktami litewskiemi. O ile pierwsze traktaty z Litwą były dla Łotwy niekorzystne, zaś nowy traktat jeszcze niekorzystniejszy, jasną jest rzeczą, że coś tu nie jest w porządku. Niepodobna dopuścić, by bierność łotewskiego bilansu handlowego i płatniczego wzrosła jeszcze bardziej. Niekorzystne traktaty muszą być zrewidowane. Podobnież należy stworzyć słuszny traktat z Litwą. Litwa również powinnaby zrozumieć, że stosunki gospodarcze mogą się rozwijać jedynie na podstawie sprawiedliwego i korzystnego dla obu stron traktatu.-

6. "P e h d e j a B r i h d i" o s y t u a c j i L i t w y w z w i ą z k u z p a k t e m p o l s k o - n i e m i e c k i m. "Pehdeja Brihdi" Nr.87 /V.1934/: W związku z porozumieniem polsko-niemieckiem, na Litwie treść tego porozumienia tłumaczona jest w sposób następujący: Przy podpisywaniu paktu polsko-niemieckiego każdy z kontrahentów postawił warunki, których niepodobna było wciągać do protokułów. Polska obiecała nie wtrącać się do sprawy Austrji, patrzeć przychylnie na niemieckie zbrojenia i sprawę kolonij. Niemcy ze swej strony obiecały nie wtrącać się do kwestji Ukrainy, nie wysuwać kwestji polskiego Korytarza i nie sprzeciwiać się próbom polskim przyłączenia Litwy.

"Berliner Boersenztg.", mówiąc w sprawie stosunków polsko-litewskich oświadcza, że zbliża się kres niepodległości Litwy i że Polacy są przekonani, iż wcześniej czy później Litwa wpadnie w ich ręce, jak dojrzały owoc. Gazeta zaznacza, że w urzeczywistnieniu tego polskiego marzenia przeszkadza pakt o nieagresji podpisany między Moskwą a państwami bałtyckiemi.-

7. "B r i h v a Z e m e" o s t o s u n k a c h p o l s k o - f r a n c u s k i c h . "Brihva Zeme" Nr.88 /V.1934/ zamieszcza artykuł swego korespondenta francuskiego Henri de Chambon: Gdy Polska odzyskała niepodległość, Francja podjęła się roli jej opiekunki. Gdy Polskę napadli bolszewicy, Francuzi przyszło z pomocą. Wojsko polskie pod wodzą Francuzów wygrało bitwę nad Wisłą. Później, dzięki poparciu finansów francuskich, Polska się uzbroiła, opłaciła swe wojsko, przeprowadziła linje kolejowe, zbudowała port w Gdyni, dźwignęła swe życie gospodarcze. Na forum międzynarodowem Francja dopomogła Polsce do zostania mocarstwem. Francja sądziła, że ma na Wschodzie sojusznika, którego wierność nie może budzić wątpliwości. Biegły jednak lata. Polska postanowiła otrząsnąć się z opieki francuskiej. Polska zachorowała na chorobę pychy. Naprężone stosunki francusko-niemieckie groziły konfliktem. Francja stała się dla Polski niepotrzebnym, a nawet niebezpiecznym sojusznikiem. Turyści francuscy, zwiedzający Polskę, nie słyszą nigdzie głosów wdzięczności pod adresem Francji. Kupcy i przemysłowcy francuscy, którzy włożyli wielkie kapitały w polskie przedsiębiorstwa, uskarżają się na wciąż wzrastające trudności.

Polska podpisała pakt z Niemcami. Francja obraziła się na Polskę ze względu na to, iż ta ostatnia nie porozumiała się z nią przed podpisaniem tego paktu. Pozatem podpisanie paktu było posunięciem nietaktownem w stosunku do Ligi Narodów. Niezależnie od tego Francja chciałaby znać postanowienia tego paktu w całej pełni, o czem Polska dotychczas zapomniała Francję poinformować. Celem podróży min.Barthou do Warszawy jest właśnie osobiste poinformowanie się co do sytuacji, wynikającej z paktu polsko-niemieckiego.

Tak czy inaczej zaufanie Francji do Polski bardzo się zmniejszyło.-

8. P r a s a Ż y d ó w ł o t e w s k i c h o d z i a ł a l n o ś c i f a s z y s t ó w n a Ł o t w i e ."Latvis" z 24 kwietnia /V.1934/:Działalność faszystowskiej organizacji "Perkontrusts" wywołała wśród Żydów łotewskich poważną troskę. Pismo żydowskie "Batog" pisze: Tydzie propagandy "Perkontrustsa", jaki się właśnie rozpoczął, nie jest rzeczą tak zwyczajną, by nie zwracać na nią uwagi. Może to doprowadzić do niemiłych wyników. Społeczeństwo żydowskie nie powinno zamykać na to oczu. W propagandzie "Perkontrustsa" przejawia się chuligaństwo, natomiast władze nie wykazują dostatecznej energji w kierunku poskromienia chuliganów.

"Ownt Post" oświadcza m.in., że członkowie "Perkontrustsu" naklejają swe odezwy i plakaty również na sklepach żydowskich, na szyldach żydowskich lekarzy, adwokatów i redakcyj. W ten sposób zostały zaklejone szyldy redakcyj: "Ownt Post", "Frimorgen","Siegodnia" i "Brihva Zeme".

Prasa żydowska z zadowoleniem podkreśla oświadczenie premjera Ulmanisa w Klubie Oficerskim. Premjer Ulmanis wyraził się mianowicie, iż nastąpiły objawy, przeciwko którym wypadnie zastosować ostre środki.-

9.Z m i a n y p e r s o n a l n e w d y p l o m a c j i ł o t e w s k i e j ."L.Kareivis" Nr.89 /V.1934/:W maju r.b. przewidywane są zmiany na stanowiskach attachés wojskowych Łotwy w Polsce i Rumunji. Mianowicie dotychczasowy attaché wojskowy w Polsce i Rumunji płk.Vinters udał się 22 kwietnia do Rumunji dla pożegnania się z dowództwem armji rumuńskiej. Nowy attaché wojskowy w tych państwach będzie wyznaczony z chwilą uzyskania zgody tych państw na proponowanego kandydata.

10.P o c i ą g n i ę c i e b y ł e g o m i n i s t r a F i n a n s ó w d o o d p o w i e d z i a l n o ś c i ."Brihva Zeme" Nr.91 /V.1934/:Były minister Finansów gabinetu Blodnieksa Jan Annus pociągnięty został do odpowiedzialności sądowej za zakup cukru rafinady sowieckiej. Jako środek zapobiegawczy zastosowano względem Annusa kaucję w wys.10 tys.łatów. Krążą pogłoski, że do odpowiedzialności pociągnięte będą również inne osoby.-

11. Ś w i ę t o 3 - g o M a j a w Ł o t w i e ."Latvijas Kareivis" Nr.91 /V.1934/:Wzorem lat ubiegłych polskie święto narodowe 3-go Maja będzie w Łotwie uroczyście obchodzone również w r.b.Po nabożeństwie w kościele Św.Marji poseł polski Beczkowicz przyjmie przedstawicieli kolonji polskiej w Łotwie. Wieczorem t-stwo zbliżenia polsko-łotewskiego przygotowuje uroczystą akademję, na której będzie przemawiał prezes towarzystwa Skujeneeks, poseł polski Beczkowicz, prezes t-stwa zbliżenia polsko-łotewskiego w Warszawie senator Kamieniecki.-

12.P r z y j ę c i e u l i t e w s k i e g o a t t a c h é w o j s k o w e g o ."L.Kareivis" Nr.91 /V.1934/:24 kwietnia litewski attaché wojskowy w Rydze płk.Jakutis urządził przyjęcie,w którem wzięli udział: poseł litewski Urbszys, wódz armji łotewskiej gen.Penikis, szef Sztabu gen.Francis, naczelnik garnizonu okręgu ryskiego gen.Berkis, inspektor artylerji gen.Kalninsz i t.d.

13. H a n d e l z a g r a n i c z n y Ł o t w y w I - s z y m k w a r t a l e r. b ."Socjaldemokrats" Nr.85 /V.1934/:W ciągu pierwszych trzech miesięcy r.b. import łotewski wyraził się sumą 24,3 milj.łatów /w 1933 r.17,8 milj.łatów/. Eksport w tym czasie wyraził się sumą 14,1 milj.łatów /w 1933 r. - 14,3 milj.łatów/. W marcu r.b. importowała Łotwa na sumę 8 milj.łatów, eksportowała zaś na sumę 5 milj.łatów.-

14. P r z e d s t a w i c i e l e L i g i N a r o d ó w w Ł o t w i e ./V.1934/:Podsekretarz Ligi Narodów Walters i zastępca szefa sekcji ekonomicznej Ligi Narodów przybyli dn.30 kwietnia do Rygi i byli przyjęci przez prezydenta Republiki. Podróż ma charakter nieoficjalny.-

15.T r u d n o ś c i m o n o p o l u z b o ż o w e g o ."Jaunakas Zinas" Nr.94 /IV.1934/:Urząd Kontroli Państwa zwrócił uwagę na działalność monopolu zbożowego i skonstatował, że w r.ubiegłym monopol zbożowy miał ok. 1 milj.łatów strat. Troskę budzi zapas zboża, którego pozostało z rodzajów z 1930 r. ok.4-ch tys.tonn. Z 1931 r. zapasów w składach pozostało mało. Natomiast w 1932 i 1933 r. zapasy niemal nie zostały naruszone. Zapotrzebowanie jest całkiem niskie.

16. L i c z b a r a d j o a b o n e n t ó w n a Ł o t w i e. "Latvis" z 24 kwietnia /V.1934/:W dn.1 kwietnia r.b. w Łotwie było 53.920 radjoabonentów, z czego na Rygę przypadało 27.510 radjoabonentów, zaś reszta na prowincję.-

17.E k s p o r t d r z e w a w 1 9 3 3 r ."Wirtschaftsbericht aus Lettland" Nr.3 /V.1934/:W 1933 r. eksportowano z Łotwy 808.569 tonn drzewa wartości 28.263 tys.łatów /W 1932 r.505.150 tonn wartości 19.063 tys.łatów; w 1931 r. 567.147 tonn wartości 33.691 tys.łatów/.-

18.Ż e g l u g a ł o t e w s k a w 1 9 3 3 r ."Wirtschaftsbericht aus Lettland" Nr.3 /V.1934/:W 1933 r. zawinęło do portu ryskiego 1.656 okrętów, w których tonnaż wynosił 915.573; do portu lipawskiego 467 okrętów o tonnażu 254.281; do portu windawskiego 480 okrętów o tonnażu 243.949. Wypłynęło w tymże czasie z portu ryskiego 1.665 okrętów o tonnażu 932.076; z portu lipawskiego 460 okrętów o tonnażu 258.267; z portu windawskiego 483 okrętów o tonnażu 244.478.-

19.H a n d e l ł o t e w s k i z F r a n c j ą w 1 9 3 3 r. "Wirtsch.aus Lettland" Nr.3 /V.1934/:W 1933 r. eksport łotewski do Francji wyraził się sumą 4.350 tys.łatów, import zaś - 5.239 tys.łatów:/W 1932 r. eksport wyniósł 5.351 tys.łt., zaś import - 3.641 tys.łatów/.-

20.P r o t e s t y w e k s l o w e w 1 9 3 3 r ."Wirtsch.aus Lettland" Nr.3 /V.1934/:W 1933 r. zaprotestowano w Łotwie 80.127 weksli na sumę 18.825.631 łatów; w 1932 r. 175.702 weksli na sumę 40.275.002 łatów; w 1931 r. 378.634 weksli na sumę 78.405.757 łatów.-

21.S p r a w a k o o r d y n a c j i a k c j i s z k o l n e j w Ł o t w i e i L i t w i e .Prasa ryska z 30 kwietnia /V.1934/: 29 kwietnia w lokalu M-stwa Oświaty w Rydze odbyła się narada łotewskich i litewskich przedstawicieli departamentów oświaty. Ze strony litewskiej przyjęli w naradzie udział:poseł Urbszys, dyrektor departamentu Miszkinis, radca Sloknaitis, konsul litewski w Łotwie Varnauskas i wicekonsul Savickis. Ze strony łotewskiej w naradzie wzięli udział: dyrektorzy departamentu szkolnego, konsul łotewski w Szawlach Puitis, inspektor szkół powszechnych Kupcze. Poruszano podczas narady kwestję szkół łotewskich w Litwie, sprawę wykształcenia nauczycieli, języka narodowego, koncesyj, wykładania geografji i historji. We wszystkich poruszonych sprawach osiągnięto jednomyślność.

ESTONJA:1.E s t o n j a a m e m o r j a ł r z ą d u l i t e w s k i e g o .Prasa ryska z 29 kwietnia /V.1934/:Jak komunikuje "Päewaleht" estońskie M.S.Z. w dniach najbliższych szczegółowo się zapozna z memorjałem litewskim w sprawie polityki bałtyckiej. Odpowiedzi na memorjał litewski udzieli Estonja Litwie po skomunikowaniu się z Łotwą.-

2. Sprawa zagwarantowania niezawisłości państw bałtyckich. Prasa ryska z 29 kwietnia /V.1934/:W dn.26 kwietnia estoński wiceminister S.Zagr. Laretei udzielił przedstawicielom prasy wywiadu ~~odnośnie stanowiska Estonji~~ odnośnie stanowiska Estonji w sprawie projektu gwarancji niezawisłości państw bałtyckich. M.in. Laretei oświadczył, że sprawa ta była już rozpatrywana przez członków Gabinetu Ministrów.Państwa bałtyckie,rzecz prosta, są zainteresowane w utrzymaniu swej niezawisłości. Estonja pragnie uzyskać pakt gwarancyjny, w którym oprócz Estonji, Łotwy i Litwy wzięłyby również udział Finlandja, Polska, Sowiety i Niemcy. Wobec tego, że zawarcie tak obszernego paktu napotyka na trudności, sprawę gwarancyj należałoby, zdaniem wiceministra Lareteia rozstrzygnąć w ramach 19 artykułu paktu Ligi Narodów.-

3. Dokoła nominacji burmistrzów. Prasa ryska z 29 kwietnia /V.1934/:25 kwietnia zakończone zostały nominacje burmistrzów i członków samorządów estońskich.-

4. Liczba kombatantów w więzieniu. Prasa ryska z 29 kwietnia /V.1934/:Według informacji pisma "Kaja", liczba uwięzionych kombatantów wciąż się zmniejsza. Obecnie w areszcie znajduje się przeszło 100 kombatantów. Przywódcy związku kombatantów nie będą zwolnieni.-

5. Wyjazd delegacji polskiej do Tallina. /V.1934/:Do Tallina udała się delegacja polska w składzie marszałka senatu Raczkiewicza, prezesa BBWR płk.Sławka, ministra Pracy i Opieki Społecznej Hubickiego, senatorki Hubickiej i płk. Rusina. Delegacja będzie przyjęta w Tallinie przez naczelnika Państwa Paecsa, przewodniczącego Zgromadzenia Narodowego Einbunda i ministra Spraw Zagr. Seljamaa.-

6. Odczyty prof. Asznera w Estonji. Prasa ryska /z 1.V.1934/:W najbliższych dniach wygłosi w Estonji kilka odczytów znany profesor uniwersytetu wiedeńskiego dr.Aszner.-

7. Kampanja przedwyborcza w związku z wakującem stanowiskiem biskupa. Prasa ryska /z 1.V.1934/:W łonie kościoła luterańskiego w Estonji toczy się ożywiona kampanja przedwyborcza w związku z wyborami biskupa. Wysunięte zostały trzy kandydatury: prof.Rachamiagi, prof.Kappa i pastora Warika.-

8. Dalsze śledztwo w sprawie kombatantów. Prasa ryska /z 1.V.1934/:Jak donoszą z Tallina, śledztwo policyjne w sprawie kombatantów zostanie zakończone w końcu maja r.b. W tych dniach prezes zamkniętego związku kombatantów gen.Larka powtórnie złożył wizytę naczelnikowi Państwa Paecsowi i odbył z nim długą rozmowę.-

9. Zakończenie estońsko-polskich rokowań handlowych. Prasa ryska /z 1.V.1934/:Zostały zakończone rokowania polsko-estońskie w sprawie ożywienia stosunków handlowych między obu państwami. Opracowano szczegółowy program wymiany towarów na przeciąg jednego roku. W tych dniach ma być podpisany odpowiedni traktat.-

10. Kongres kolejowców estońskich. Prasa ryska /z 1.V.1934/:27 kwietnia został otwarty kongres kolejowców estońskich.-

11. Z działalności t-stwa zbliżenia polsko-estońskiego. /V.1934/:T-stwo zbliżenia polsko-estońskiego rozszerzyć ma wkrótce swą sieć przez założenie swych oddziałów w Rakvere i Voru.-